

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

08 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Timofti Vladimir,
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Russu Alexandr* în numele inculpatului Bugai Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Bugai Vasile XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX,
în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 16.11.2020 – 25.03.2021;
instanța de apel: 27.04.2021 – 23.11.2021;
instanța de recurs: 20.01.2022 – 08.06.2022.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 martie 2021, *Bugai Vasile* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și în baza acestei Legi a fost condamnat la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **3 (trei)** ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Bugai Vasile, la 22 octombrie 2020, în jurul orei 15:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, având un plan bine determinat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora. Prin deteriorarea lacătului, a intrat în debaraua de la etajul 9 a scării blocului din mun. Chișinău, bd. XXXXX, de unde pe ascuns, a sustras o bicicletă de model „*Chuper DH5*”, în valoare de 2 500 lei și o bicicletă de model „*Crosser*” în valoare de 2 600 lei, după care cu bunurile sustrase, s-a deplasat într-o direcție necunoscută.

Astfel, cauzându-i părții vătămate *Guțul Vadim* un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 5 100 lei.

Astfel, acțiunile lui Bugai Vasile au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal, după indicii calificativi - ” *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, au declarat apeluri:

3.1. Avocatul *Marinescu Dumitru* în numele inculpatului Bugai Vasile prin care a solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu stabilirea inculpatului a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau o pedeapsa minimă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, considerând la caz că, stabilirea unei pedepsei mai blânde va contribui la corectarea și educarea inculpatului.

3.2 Avocatul *Russu Alexandr* în numele inculpatului Bugai Vasile, prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, recalificarea infracțiunii din art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal în baza art. 186 alin. (2), lit. c) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în pe un termen de 180 ore sau a pedepsei minime sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu aplicarea concomitentă a prevederilor art. 90 Cod penal.

În susținerea apelului, avocatul a menționat că :

- instanța de fond a omis să aplice și să se expună referitor la solicitarea apărării de aplicare a suspendării condiționate a executării pedepsei penale;

- în speță, inculpatul la faza înaintării bănuirii, cât și a învinuirii și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii încriminate indicând că, se căiește de cele comise, fapt ce denotă că acesta din start a mers la conlucrarea cu organul de urmărire-penală;

- instanța nu a ținut cont de cumulul de circumstanțe atenuante precum: locul permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova; conlucrarea cu organul de urmărire penală; recunoașterea comiterii infracțiunii; căința sinceră; a contribuit activ la descoperirea infracțiunii; eventual ar fi comis o infracțiune ce este catalogată ca mai puțin gravă;

- la caz nu a fost probat existența daunei în proporții considerabile, or din conținutul materialelor cauzei rezultă că, bunurile (bicicletele) ce aparțin părții vătămate au fost imediat restituite părții vătămate în stare bună - doar în câteva ore după presupusul furt comis. Totodată, partea vătămată în cadrul ședinței de judecată a confirmat faptul că dauna considerabilă de facto a existat doar în momentul depunerii plângerii, însă la moment nu mai există această daună, deoarece bunurile au fost restituite în starea bună;

- acuzatorul de stat nu a putut demonstra care este salariul/venitul lunar a părții vătămate, care este prețul bicicletelor prin careva acte juste, or prin simpla expunere că dauna e considerabilă nu este suficient de a încrimina norma dată. Conform practicii CEDO „*dauna considerabilă*” necesită a fi probată prin acte concludente și pertinente, fapt ce în speță lipsește.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, au fost respinse ca fiind nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise instanța de apel a menționat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Bugai Vasile în baza art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal, după indici calificativi – *”furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporție considerabile”*.

Instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți, în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului astfel, fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Instanța de apel a respins ca nefondate alegațiile avocatului Russu Alexandr în numele inculpatului precum că, urmează a fi exclusă agravanta prevăzută la lit. d) a normei în cauză, invocând că nu a fost demonstrată încriminarea „*daunei considerabile*”, or din conținutul declarațiilor părții vătămate Guțu Vadim depuse în cadrul ședinței de judecată, rezultă cert că acesta a declarat că prejudiciul cauzat în urma comiterii infracțiunii este unul considerabil, dânsul având un venit lunar de 3000 - 4000 lei.

Totodată, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art.7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a statuat că, temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută Lege - nu se constată, or toate circumstanțele cauzei au fost luate în considerație de către prima instanță la stabilirea pedepsei, ținând cont de gravitatea faptei a comis o infracțiune mai puțin gravă, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, antecedente penale nu sunt stinse, la moment are statut de acuzat în cadrul altor cauze penale pentru fapte similare, nu este încadrat în câmpul muncii, precum și de comportamentul inculpatului care după comiterea infracțiunii s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată.

De asemenea, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată a ținut cont de faptul că acesta, a contribuit activ la stabilirea adevărului în cauză, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, de comportamentul inculpatului pe parcursul examinării cauzei penale, care s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată, fapt pentru care a fost anunțat în căutare.

La fel, instanța de apel a concluzionat asupra respingerii argumentelor invocate de către apelanți privind, aplicarea unei sancțiuni mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau sub formă de închisoare pe un termen minim cu suspendarea executării pedepsei potrivit art. 90 Cod penal, or, aplicarea unei sancțiuni mai blânde nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de 3 ani închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, împotriva acesteia a declarat recursul ordinar a avocatul *Russu Alexandr* în numele inculpatului Bugai Vasile care, invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 4), 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub

formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 180 ore, sau închisoare pe un termen de 3 luni, cu aplicarea concomitentă a prevederilor art. 90 Cod penal.

În argumentarea recursului ordinar declarat, avocatul a invocat următoarele argumente:

- instanța de fond a omis să aplice și să se expună referitor la solicitarea apărării de aplicare a suspendării condiționate a executării pedepsei penale;

- la caz nu a fost probat existența daunei în proporții considerabile, or din conținutul materialelor cauzei rezultă că bunurile (bicicletele) ce aparțin părții vătămate au fost imediat restituite părții vătămate în stare bună - doar în câteva ore după presupusul furt comis. Totodată, partea vătămată în cadrul ședinței de judecată a confirmat faptul că dauna considerabilă de facto a existat doar în momentul depunerii plângerii, însă la moment nu mai există această daună deoarece bunurile au fost restituite în starea bună;

- acuzatorul de stat nu a putut demonstra care este salariul/venitul lunar a părții vătămate, care este prețul bicicletelor prin careva acte juste, or prin simpla expunere că dauna e considerabilă nu este suficient de a încrimina norma dată. Conform practicii CEDO „dauna considerabilă” necesită a fi probată prin acte concludente și pertinente, fapt ce în speță lipsește;

- la caz au fost constatate un șir de circumstanțe atenuante, ceea ce denotă faptul că pedeapsa trebuie să fie una minimă. Corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă și fără aplicarea în privința lui Bugai Vasile a unei pedepse penale privative de libertate;

- instanța de apel a dispus examinarea cauzei- penale în lipsa dovezii citării-legale a cet. Bugai Vasile fapt ce a dus la încălcarea dreptului la un proces-echitabil prevăzut de prevederile art.3,5,6, CEDO;

- instanța nu a întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului în ședința de judecată, nu s-a verificat eventual deținerea lui Bugai în Penitenciarele din Republica Moldova, dacă se află sau nu pe teritoriul Republica Moldova, nu s-au verificat instituțiile medicale (vizavi de epidemia din țară) ori ultimul putea fi internat în spital. Astfel prin simpla deschiderea unui dosar de căutare, fără a întreprinde măsuri-reale și rezonabile de căutarea, cet. Bugai i s-a încălcat dreptul la proces-echitabil

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel descrise în pct. 3. și 3.2 al prezentei decizii.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, *procurorul a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca vădit neîntemeiat.*

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.*

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile

instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat se atestă, că apărarea invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.4), 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 4) *judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii;* 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;* 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, precum și când* 12) *faptei săvârșite s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Verificând actele cauzei în raport cu temeiurile de casare invocate de recurent, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate și repetitiv, pentru a statua asupra acestei soluții s-a rezultat din următoarele considerente.

Referitor la temeiul de recurs invocat de apărător prin prisma pct.4) alin.(1), art.427 Cod de procedură penală, prin care susține că instanța de apel i-a încălcat inculpatului dreptul la un proces echitabil, deoarece a examinat cauza în lipsa acestuia, Colegiul penal constată că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Reieșind din materialele cauzei se atestă că, examinarea cauzei în instanța de fond a avut loc în lipsa inculpatului Bugai Vasile, în privința căruia a fost pornit dosar de căutare cu nr. 2020480356 (f. d. 93).

Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul *Marinescu Dumitriu* și avocatul *Russu Alexandru* în numele inculpatului Bugai Vasile.

La rândul sau instanța de apel a reținut că, inculpatul cunoștea despre judecarea cauzei în instanța de judecată, cu toate acestea nu s-a prezentat, apreciind conduita inculpatului drept eschivare de la prezentare în fața instanței, motiv pentru care în temeiul art. 321 Cod de procedură penală a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În acest context, Colegiul penal notează că potrivit art.319 alin.(1) Cod de procedură penală *judecarea cauzei poate avea loc numai dacă părțile sânt legal citate și procedura de citare este îndeplinită. Ne înfățișarea părții în instanța de judecată nu împiedică examinarea cauzei dacă în instanță s-a prezentat avocatul ales sau avocatul care acordă asistența juridică garantată de stat, care a luat legătura cu partea reprezentată.*

La caz, Colegiul penal reține că examinarea cauzei în lipsa inculpatului de către instanța de apel, nu afectează dreptul acestuia la un proces echitabil, în contextul în care instanța a întreprins măsurile necesare de asigurare a prezenței inculpatului la ședința de judecată în instanța de apel, iar pe parcursul examinării cauzei, Bugai Vasile a fost reprezentat de avocatul Russu Alexandr, care și a susținut pe deplin apelul declarat în numele acestuia.

Colegiul penal reiterează că, în cazul în care o persoană a cunoscut despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

La acest capitol, Colegiul penal reține hotărârea *Năstase v. Republica Moldova* din 17 ianuarie 2019 (cererea nr.74444/11), în care Curtea a relevat că „în cazul când prin atitudinea sa, anume reclamantul a determinat examinarea cauzei în absența sa de către instanțele judecătorești naționale, concluzionând că, prin acțiunile sale, reclamantul a renunțat la dreptul său de a se apăra personal. Totodată, având în vedere că prezenta cauză nu se referă la un acuzat necitat sau

nereprezentat de către un avocat și ținând cont de marja de apreciere a autorităților naționale, Curtea a considerat că, de fapt, condamnarea reclamantului *în absența* și refuzul instanțelor de a reexamina cauza în prezența sa nu au constituit o pedeapsă disproporționată”.

Totodată urmează de menționat și practica CEDO, *cauza Kattan versus România (decizia din 21 ianuarie 2014)*, prin care s-a statuat că nu va fi încălcat art.6 din CEDO, în cazul când inculpatul contribuie la crearea unei situații, în care în mod rezonabil a putut prevedea consecințele comportamentului său - examinarea cauzei în lipsa sa. În cazul când inculpatul a cunoscut despre desfășurarea judecății și nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o condiție procesuală culpabilă a inculpatului.

De asemenea, instanța de recurs accentuează, că soluția respectivă a instanței de apel, vine în concordanță și cu jurisprudența CtEDO, care în § 35 din hotărârea în cauza Avramenco vs Moldova a statuat, că nu poate fi admisă cerința reclamantului cu privire la constatarea încălcării art. 6§1 CEDO, în contextul în care acesta nu a prezentat motive întemeiate în privința lipsei sale de la judecarea cauzei.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că criticile formulate de către apărător, referitor la încălcarea procedurii de citare a inculpatului nu pot fi acceptate și urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În continuare, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art.414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de către partea apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, declarat de avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului Bugai Vasile (pct.5.2. din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4-4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, dând o încadrare juridică corectă acțiunilor acestora, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv prin *declarațiile părții vătămate Guțul Vadim și a martorului Bîzdîga Alexandru*, precum și probele scrise: proces-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 22 octombrie 2020 (f.d.6); proces-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 22 octombrie 2020 (f. d. 7-9); proces-verbal de examinare a obiectului din 26 octombrie 2020 (f .d. 19-21).

Mai mult ca atât, toate probele au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate și corect constatând că acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal, potrivit indicilor calificativi – *”furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporție considerabile.”*

De asemenea, Colegiul penal reține că, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și corect a concluzionat că aceasta se circumscrie încadrării juridice imputabile inculpatului, anume în baza art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal respinge ca fiind nefondate argumentele recurentului, precum că la caz nu a fost demonstrat calificativul „*daunei considerabile*”, or potrivit prevederilor 126 alin.(2) Cod penal „*caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.*”

Astfel determinarea valorii prejudiciului cu calificativul „*considerabil*” sau „*ne considerabil*” îi aparține părții vătămate *Guțul Vadim*, care în cadrul urmăririi penale a valorificat cuantumul bunului sustras la suma de 5 100 lei.

În circumstanțele descrise, în speță corect a fost apreciat că suma de 5 100 lei reprezintă proporții considerabile și implicit corect a fost reținut semnul calificativ agravant stabilit de lit. d) al alin. (2) art. 186 Cod penal, reținând venitul părții vătămate, persoanele existente la întreținerea acestuia și importanța bunurilor sustrate pentru el.

În continuare, Colegiul penal reține că în speță nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs prevăzut la pct.10), alin.(1), art.427 Cod de procedură penală, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 - 78 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia.

În acest sens, Colegiul penal constată că instanțele de fond la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 alin.(3) Cod penal face parte din categoria celor mai puțin grave, motivul acesteia, lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante - săvârșirea unei infracțiuni de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare(4 ori), influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și persoana inculpatului *Bugai Vasile*, care anterior a fost condamnat, are antecedente penale nestinse (f.d.43-45), nu este încadrat în câmpul muncii, s-a eschivat de la judecarea cauzei.

Colegiul penal atestă că, alegațiile avocatului privind asprimea pedepsei aplicate de către prima instanță, sunt vădit neîntemeiate, or, acesta fiind anterior condamnat, nu a făcut concluziile necesare că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale și a continuat activitatea infracțională, fapt care corect a fost apreciat de către prima instanță la stabilirea formei și a termenului de pedeapsă, aplicându-i o pedeapsă în limitele sancțiunii prevăzute de art.186 alin.2 Cod penal - 3 ani și nu maximă de 4 ani închisoare.

Cu referire la alegațiile avocatului inculpatului privind necesitatea dispunerii suspendării executării pedepsei cu închisoare, Colegiul penal notează că în conformitate cu art.90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va*

ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probațiune.

Astfel, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Astfel, instanțele de fond corect au reținut că, inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare (*revendicare f.d.43-45*), și luându-se în considerație pericolul social al infracțiunilor respective și personalitatea inculpatului, precum și comportamentul acestuia până la comiterea infracțiunii și după, faptul că pe parcursul examinării cauzei penale s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată, fiind anunțat în căutare, și corect au apreciat iraționalitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: *conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.*

Astfel, luând în considerație personalitatea inculpatului, modul de comitere a infracțiunii, Colegiul penal conchide asupra faptului că infracțiunea comisă de către Bugai Vasile nu reprezintă un incident în viața acestuia, dar acțiuni intenționate, fapt care determină lucid temeinicia soluției instanței de apel privind executarea reală a pedepsei cu închisoare.

Respectiv, instanța de apel corect a concluzionat, că scopul Legii penale prevăzut de art. 61 Cod penal, poate fi realizat doar în mod exclusiv prin izolarea acestuia de societate, deoarece faptele comise prezintă un pericol sporit pentru cetățeni, iar pedeapsa stabilită va atinge scopul și contribui la corectarea, reeducarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către partea apărării, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia.

Analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului, se identifică faptul că în esență sunt argumente identice celor din apelul părții apărării, constituind deja obiect de examinare în instanța de apel, asupra cărora instanța s-a expus, complet, argumentat și motivat.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza *Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

În acest context, Colegiul penal statuează că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală, întemeiată și echitabilă, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Russu Alexandr* în numele inculpatului Bugai Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Bugai Vasile XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 iulie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena